

Den originale sprogudgave af denne side [es](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættere.

Følgende sprog: [en](#) er allerede oversat.

Swipe to change

spansk

Arv

Spanien

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodsdisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Den spanske arvelovgivning er inddelt i syv forskellige systemer. Disse gælder direkte for ikke-spanske personer, som opholder sig i de områder, der har deres egen lovgivning, som ikke gælder for hele Spanien. For spanske statsborgere gælder kriteriet om regionalt medborgerskab (tilknytning til et enkelt område med lovgivningskompetence efter spanske interne bestemmelser), jf. artikel 36 i forordning (EU) nr. 650/2012 af 4. juli 2012.

For så vidt angår testamentariske dispositioner sondres der mellem reglerne i den fælles lovgivning på det civilretlige område, der er fastlagt i den civile lovbog fra 1889, og som er blevet ændret flere gange, navnlig efter stadfæstelsen af den spanske forfatning fra 1978, og reglerne i den lokale eller særlige lovgivning i de selvstyrende regioner, der har kompetence på det civilretlige område (Galicien, Baskerlandet, Navarra, Aragon, Catalonien og Balearerne). Ifølge den fælles lovgivning på det civilretlige område er testamentet beviset på retten til arv. Som hovedregel accepteres arvepagter og fælles testamenter ikke. Et testamente kan være

åbent: Notaren udarbejder et udkast og indfører testamentet i sine officielle fortegnelser. Dette er den normale måde at oprette et testamente på hos en notar.
lukket: Denne form for testamente oprettes, uden at notaren kender til indholdet i de testamentariske dispositioner. Er nu forældet.

holografisk: Dette testamente skrives i hånden af testator, hvorefter det dateres og underskrives. Det er en meget usædvanlig måde at oprette testamente på. Den fælles lovgivning på det civilretlige område findes på det officielle lovtidendes websted (<https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1889-4763>). Der findes en engelsk og fransk oversættelse på adressen

<https://www.mjusticia.gob.es/es/areas-tematicas/documentacion-publicaciones/publicaciones/traduccion-derecho-espanol>.

I lokale og særlige love (*derechos forales*) findes der helt specielle regler om testamentariske dispositioner inden for hvert af disse territorier, idet der i hvert af dem anerkendes forskellige og specifikke koncepter. I nogle af territorierne anerkendes fælles testamenter og arvepagter.

Bestemmelserne i de lokale eller særlige love findes på adressen https://www.boe.es/biblioteca_juridica/index.php?tipo=C.

2 Skal dødsbodsdispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

En notar, der opretter et testamente, skal registrere det i generalregistret for testamenter, der forvaltes af justitsministeriet. Hvis der allerede findes testamentariske dispositioner, vises i dette register datoen for det seneste testamente, eventuelle tidligere testamenter og de officielle notarfortegnelser, som det pågældende testamente er indført i. Notarsammenslutninger kan tilvejebringe opdaterede oplysninger om den notar eller det arkiv, hvor testamentet kan findes, hvis den attesterende notar ikke længere er aktiv (<https://www.notariado.org>).

Dette register er ikke offentligt tilgængeligt. Det er kun tilgængeligt for personer, der kan påvise, at de har en retlig interesse i boet, når testator er afgået ved døden, og i testators levetid af denne eller vedkommendes særlige repræsentant, eller i kraft af en retskendelse i tilfælde af manglende handleevne.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodsdispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Det fremgår af den fælles spanske lovgivning, at en del af arven er forbeholdt bestemte slægtninge i form af tvangsarv. Hertil kommer boets aktiver, når værdien af testators vederlagsfri dispositioner er opgjort, herunder livsgaver, og gælden er fratrukket. Ifølge den civile lovbog udgør tvangsarven den del af boet, som testator ikke kan råde over, da den ifølge loven er forbeholdt bestemte arvinger (tvangsarvinger).

Tvangsarvinger er:

Børn og deres efterkommere for forældre og slægtninge i opstigende linje.

Er der ingen børn eller efterkommere, er det forældre og slægtninge i opstigende linje for børn og deres efterkommere.

Efterladte ægtefæller som fastsat i lovgivningen.

Børns og deres efterkommeres tvangsarv udgør to tredjedele af faderens og moderens bo. Sidstnævnte kan dog selv råde over den ene af de to tredjedele, der udgør tvangsarven, for at tilgodese deres børn eller deres efterkommere. Dette betegnes "mejora". Den resterende tredjedel kan der frit disponeres over. Der tildeles herved en ret til hele aktivmassen, da der generelt er tale om pars bonorum, dog med nogle få undtagelser.

Tvangsarven til slægtninge i opstigende linje udgør halvdelen af boets aktiver, medmindre de er i konkurrence med ægtefællen. I så fald udgør den en tredjedel.

Såfremt der hverken er slægtninge i opstigende linje eller efterkommere, har den ikke fraseparerede ægtefælle i forbindelse med tvangsarv brugsret over de to tredjedele af boet, men hvis der er efterkommere, har han eller hun kun brugsret over en af de to tredjedele, der tilkommer efterkommerne. Hvis der kun er slægtninge i opstigende linje, har han eller hun brugsret over halvdelen af boet, idet arvingerne kan vælge at udbetale ham eller hende et kontant beløb for denne brugsret.

I lokale eller særlige love kan der være forskellige specifikke bestemmelser vedrørende tvangsarv. Det er disse bestemmelser, der regulerer de særlige aspekter i de enkelte territorier. De kan variere fra pars bonorum-tvangsarv til pars valorum-tvangsarv med en ret til en andel af aktivernes værdi, der udbetales kontant og udgør en simpel fordring, som f.eks. i Catalonien, eller en symbolsk tvangsarv, som f.eks. i Navarra, hvor der blot kræves en standardformulering i testamentet.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodsdisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Spanien har som nævnt syv systemer på arveområdet. Findes der ingen testamentsarvinger, fordeles arven efter den fælles lovgivning på det civilretlige område i denne rækkefølge:

til efterkommere,

til slægtninge i opstigende linje (idet ægtefællen i begge tilfælde har brugsret over henholdsvis en tredjedel eller halvdelen af arven),
til den ikke-fraseparerede ægtefælle,
til slægtninge ud til fjerde led (dvs. fætre og kusiner) og
til staten.

Der findes særlige bestemmelser på dette område i lokal lovgivning. Ud over muligheden for, at slægtninge kan arve, åbner lokal lovgivning mulighed for, at arv kan tilfalde en selvstyrende region, herunder en bestemt institution.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

Hvis ikke der er foretaget testamentariske dispositioner, har notarer kompetence til at afgøre, hvem der har status af arvinger efter loven (arvebevis). Hvis en af de involverede personer bestrider en persons status som arving, de aktiver, der indgår i boet, eller arvens fordeling, træffer den retslige myndighed afgørelse herom efter den relevante procedure.

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Som hovedregel vedgås eller gives der afkald på arv hos en notar. Man kan desuden erklære sin udtrykkelige vedgåelse i et privat dokument. Af bevisshensyn, og hvis der er tale om overdragelse af fast ejendom, kræves der imidlertid et offentligt notarialdokument. Samtidig kan en spansk diplomatisk eller konsulær embedsmand med bemyndigelse til at udføre notarialfunktioner intervenere. Vedgåelse kan ske stiltiende ved udførelse af handlinger, der nødvendigvis indebærer, at man vedgår arven, eller som rent juridisk ikke kunne udføres, hvis ikke man var arving.

Enhver, der har interesse i, om en arving vedgår eller giver afkald på arven, kan henvende sig til en notar og få denne til at underrette den pågældende arving om, at han eller hun har 30 kalenderdage til at vedgå eller give afkald på arven.

Hvis arvingen giver afkald på arven, og dette er til skade for arvingens egne kreditorer, kan disse anmode dommeren om tilladelse til at vedgå arven på arvingens vegne for at få dækket deres tilgodehavender.

Vedgåelse kan ikke være delvis eller betinget. Det er dog muligt at vedgå arven og ikke legatet og omvendt.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Bestemmelserne er de samme som for arv, sådan som de fremgår af foregående afsnit.

Som en undtagelse til forbuddet mod delvis vedgåelse kan en legatar, hvis der foreligger flere vederlagsfri legatarer (eller hvis alle er mod vederlag), vedgå dem uafhængigt af hinanden. Til gengæld kan legatøren ikke give afkald på den del, der er mod vederlag, og vedgå den del, der er vederlagsfri.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Det er som sådan ikke muligt at give afkald på eller tiltræde en tvangsarv. Man modtager den i form af et legat eller en udlodning, undtagen i tilfælde af retlige foranstaltninger, hvor der træffes afgørelse om betaling af et beløb eller overdragelse af aktiver fra boet.

Ifølge den civile lovbog kan man give afkald på arven og tiltræde "mejora" (dvs. en af de to tredjedele i tvangsarven til efterkommere).

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Når der foreligger et testamente, og testator har udpeget en eksekutor testamenti, kan sidstnævnte betale begravelsesudgifterne og legatarerne, opbevare aktiverne, forsvare testamentets gyldighed og bestyre boet.

Hvis der er udpeget en bobestyrer, forestår denne fordelingen af boet. Bobestyreren kan udpeges af testator, af arvingerne efter fælles overenskomst eller af justitssekretæren eller notaren efter anmodning fra arvinger og legatarer, som repræsenterer 50% af arven.

Hvis ikke der er udpeget en bobestyrer, og testator ikke har fordelt boet, kan arvingerne frit dele boet mellem sig.

I praksis dokumenteres arvens fordeling i begge tilfælde, og aktiverne fordeles i overværelse af en notar af bevisshensyn og med henblik på registrering af rettighederne.

Når der ikke er udpeget en bobestyrer, og en arving anmoder herom, fordeles arven ved skifteretten. I denne forbindelse udpeges der en sagkyndig, som vurderer aktiverne, og der udpeges en regnskabsfører, som fordeles arven. På samme måde er det muligt på forhånd og på anmodning at få udpeget en administrator og at få boet opgjort ved retten. Bobestyrerens fordeling af arven (med de ændringer, som retten kan træffe afgørelse om, hvis en arving bestrider fordelingen) registreres i et notarialdokument.

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

De personer, der ifølge loven eller de testamentariske dispositioner indkaldes i forbindelse med en arv eller et legat, bliver arvinger eller legatarer, hvis de vedgår arven eller legatet (jf. punkt 5.2). Vedgåelsen får virkning med tilbagevirkende kraft fra testators dødsdato.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

I tilfælde af uforbeholden vedgåelse af arven eller vedgåelse uden status som beneficium inventarii påtager arvingen sig at hæfte for alle boets passiver, og her kan der blive gjort udlæg i ikke blot de arvede midler, men også i arvingens egne.

Hvis arvingen vedgår arven som beneficium inventarii, er vedkommende kun forpligtet til at svare for boets gæld og de afgifter, der hviler på boet, op til værdien af boets aktiver.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Som hovedregel registreres status som arving eller legatar ikke i tingbogen, da den ikke giver nogen reel rettighed til et bestemt aktiv. Der kan derfor kun være tale om en midlertidig registrering. Arvinger har ret til en forholdsmæssig andel af hele arven. Legatarer har en personlig ret til at kræve, at arvingen overdrager de efterladte aktiver. Den faktiske overdragelse af rettighederne forudsætter, at arven eller legatet vedgås, og at man får tildelt de pågældende aktiver. Det er kun muligt at undgå fordelingen i bestemte tilfælde (når der kun er én arving, ét aktiv, én legatar, der er bemyndiget til selv at tage aktivet i besiddelse).

Ved registrering af fast ejendom kræves offentlig dokumentation for arvens vedgåelse og tildeling, som er udstedt af en notar, eller i påkommende tilfælde den eventuelt trufne retsafgørelse. Denne dokumentation skal ledsages af supplerende dokumenter, beviset på retten til arv (testamente, arvebevis, pagt, hvorved arven vedgås) samt dødsattesten og det bevis, der er udstedt af generalregistret for testamenter. Det er ligeledes et krav, at afgifterne i forbindelse med arvens overgang er betalt.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Efter spansk lovgivning kræves det ikke, at der udpeges en administrator. Under visse omstændigheder kan der dog træffes aftale om dette i forbindelse med delingen af boets aktiver.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Hvis der er udpeget en eksekutor testamenti i testamenteret (efter de fælles civilretlige regler), skal den pågældende bestyre boet (se punkt 6).

Testator kan i sit testamente også udpege en bobestyrer, som skal udarbejde en boopgørelse og fordele aktiverne.

Generelt kan der udpeges tre personer – en eksekutor testamenti, en bobestyrer og en administrator – som alle har administrative beføjelser, der kan gradueres af testator eller af retten og i visse tilfælde af arvingerne selv.

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Administratorens vigtigste beføjelser består i

repræsentation af boet

regelmæssige opgørelser

opbevaring af boets aktiver og eventuel anden forvaltning, der betragtes som nødvendig.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

En anmeldelse af intestatarvinger er et notarialdokument, som bekræfter deres status som legale arvinger og den del af arven, der tilfalder dem.

I det offentlige dokument om arvens vedgåelse og fordeling (og eventuel overdragelse af legater), som udfærdiges af en notar, når de forskellige parter er nået til enighed, tildeles ejendomsretten til arvens forskellige aktiver.

Hvis boet afvikles ved skifteretten, udgør skifterettens afgørelse om arvens fordeling (som også afgør eventuelle tvister) tilstrækkelig dokumentation, og den skal formaliseres hos en notar som fastsat i lovgivningen.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 16/04/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.